

V NEDELJO V NAZARJE!

V nedeljo, dne 7. avgusta, je velik dekliški shod v Nazarju v Savinjski dolini. Željo po takem shodu so dekleta teh krajev večkrat izrazila. Povod za letošnji shod je sedemdesetletnica Slomšekove smrti. Dekleta Savinjske doline bodo to obletnico veličastno proslavile. Začetek ob 10. uri v prelepi cerkvi Matere božje. Cerkevna govora imata g. kanonik Časl, škofijski voditelj Marijinih družb, in predsednik Prosvetne zveze dr. Hohnjec. Na zborovanju izven cerkve govori gospa ravnateljica Antonija Štupca. Popoldne pri večernicah govor za članice Marijinih družb. Dekleta, skrbite, da bo udeležba prav velika!

Krščanska ženska zveza v Mariboru se je odločila, da postavi v Mariboru za obnemoglo v doglednem času »Dom revežev«. Da pa dobi za uresničenje svoje dobrodelne akcije potrebnih sredstev, bo priredila dne 7. avgusta tega leta na Trgu Svobode veliko dobrodelno tombolo. Poleg 200 amb, 100 tern, 30 četrtink, 25 petink in 15 desetink je še lepih 12 tombol, in sicer: 1. spalna soba; 2. 2000 Din v gotovini; 3. moško ali žensko kolo; 4. otomana 5. ženska obleka; 6. moška obleka; 7. bala platna; 8. dve odeji; 9. vreča moke; 10. jedilni pribor; 11. dva voza drv; 12. likalna miza. Slavno občinstvo prosimo, da vsestransko podpira to vzvišeno stremljenje Krščanske ženske zveze s tem, da pridno kupuje karte. Vsaka tablica stane samo Din 2.50. Dobiijo se pri gg. odbornicah in v pisarni Krščanske ženske zveze v sredo in soboto od 8. do 10. in od 2. do 4. ure popoldne. Odbor.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Naše prosvetno društvo priredi v nedeljo, dne 7. avgusta prelepo igro s petjem »Revček Andrejček«. Nastopita tudi dva domača pevski zbora s popolnoma novimi pevskimi točkami. Vabimo domačine in sosede k veliki udeležbi.

Prosvetno društvo v Makolah priredi v nedeljo, dne 7. avgusta v posojilniški dvorani v Makolah pevski koncert. Na sporedu je več pevskih točk, spevoigra »Srce in denar« in ša-

loigra »Vedež«. Vsi prijatelji poštene zabave in lepega petja iskreno vabljeni. Odbor.

Sladka gora. Kar se tiče dekliškega shoda, kateri se je vršil pri Sv. Roku v Šmarju pri Jelšah, so se ga tudi naše vrle mladenke Marijine družbenke udeležile. Peljale so se na lepo okrašenem vozu pod vodstvom č. g. voditelja župnika Ivanca. Tako so tudi one pripomogle k proslavi našega velikega škofa Antona Martina Slomška, katerega ime se bo slavilo vekomaj.

Iz življenja japonskega kmetovalca.

Japonska predstavlja hribovit otok, čegar notranjost se še danes ni umirila; odtod torej razni potresi in izbruhni ognjenikov. Od kmetijstva živijo ljudje le ob izlivih velikih rek ter v njih dolinah. Od tega, kar se pridelava na 15 odstotkih celokupne površine Japonske mora živeti (reci in piši) 65 milijonov prebivalcev. Na enem kvadratnem kilometru obdelane zemlje živi torej 960 ljudi. To je izredno visoko število, če pomislimo, da odpade na en kvadratni kilometer v Nemčiji vključ vseh skrbni obdelavi površine le 185 ljudi. Na Japonskem ni več prostora za prebivalstvo, ogromni porast števila prebivalstva je imel za posledico silen gospodarski razmah, kolonijalnega področja ni, kamor bi zamogel odriniti domači prevešek ljudstva. Zato je Japonska povsem slična Nemčiji, kjer so beležili od leta 1870/71 naprej silno industrializacijo, beg ljudstva z dežele v mesta ter porast siromaštva med izobraženci.

Japonska kmetija.

Japonska kmetija je brez izjeme vzgled novodobnega kmetijskega gospodarstva, ki ga gospodar obdeluje po vseh izkušnjah umnega kmetijstva. Seveda, z našimi kmetijami se japonska ne more primerjati, kajti način obdelovanja in gospodarstva sploh je tako različen, da je primerjava možna kvečjemu s kako bolgarsko vrtnarijo. Japonske njive so tako vzorno očiščene plevela, ker izruvajo plevel kar sproti s korenino vred. To je seveda mogoče v deželi, kjer sploh ni posestev, ki bi merila več kakor en in pol hektarja. 70 odstotkov japon-

skih kmetovalcev obdeluje manj kot 1 hektar površine, le en odstotek poseduje več kot pet hektarjev. Poslednja posestva se nahajajo bolj na severu, kjer manjša površina sploh ne bi zadostovala za preživetje ene same rodbine. Polovico kmetovalcev je šteti med posestnike, druga polovica so najemniki, ki imajo posestva v najemu za dobo 10 do 12 let. Sedaj namerava vlada spremeniti suženjsko stanje najemnikov, ki morajo plačevati lastnikom velike svote, tako, da bi postali sami lastniki. Reorganizacija kmetijstva je sedaj glavna skrb vlade, površine je vedno manj, in tudi z regulacijo rek se mnogo ne da pridobiti, ker naraste število japonskega ljudstva letno za 830.000 do 1.000.000. Kljub temu je podeželje zelo gosto obljudeno. V malih kmetijskih obratih opravljajo vsa dela ročnim potom. V južni in srednji Japonski žanjejo dvakrat na leto: najprej pšenico in ječmen, nato pa riž. Pšenico sejejo koncem februarja ter jo požanjejo v juniju. Riž je sredi oktobra že zrel. Avgusta so sočna polja riža v najlepšem cvetu. V hribih se nahajajo zadružna jezera, iz katerih črpajo vodo za namakanje njiv, ki so posejane z rižem. Kjer riž ne uspeva, dobiva kmetijstvo že obliko vrtnarstva. Japonski kmetje so zelo napredni in prekašajo celo nemškega in angleškega kmetovalca. Pomisliti je treba, da izvažajo samo Nemčija letno 250 do 300 tisoč ton umetnih gnojil na Japonsko, razen tega še Anglija. Industrija dušika pa je na Japonskem že tako na pohodu, da bo v najmanj pet letih sama zamogla kriti potrebe japonskega prebivalstva. Poleg tega love japonski kmetovalci iz bližnjih jezer vodne traveplezalke ter jih mešajo z drugim gnojem, in sicer radi kalijeve vsebine.

Japonska kmetijska hiša je vzor čistosti in reda. Hiše so lesene, večinoma iz taksusovega ali bambusovega lesa. Pred hišo prekrasen vrt, brez katerega si ni mogoče misliti Japonca. Krizanteme v najpestrejših barvah vsepovsodi. Ljudje so prijazni in vljudni ter radi postrežejo z najboljšim zelenim čajem, sadjem itd. Vsaka hiša ima dve do tri sobe, nadalje kuhinjo in — tudi v najrevnejši hiši — kopalnico. Japonci se skoplje dnevno dva do trikrat v skoro vroči vodi (38 stopinj Reumierja), nakar se shladi v ledenomrzli vodi. Japonci se more smatrati kot tisto ljudstvo, ki je glede telesne in stanovanjske čistote na prvem mestu.

skimi zalivi. Temperatura ne pade nikoli pod ničlo. Črede govede in ovac se lahko pasejo skozi celo leto. Belokožni prebivalci so sedaj storili vse, da so rodovitnost zemlje izrabili po možnosti. Ovc je po Novi Zelandiji nad 30 milijonov; pridelava pšenice je na višku. Po rekah so se zaplodile postrvi, ki dosežejo izredno dolžino in težo.

Nova Zelandija poseđa le eno senčno stran, ki je pa precej neprijetna — potresi. Treba pa računati z dejstvom, da obišče otok na leto po nekaj tucatov potresov. Leta 1929 so beležili 600 večjih ter manjših potresnih sunkov. Leta 1931 je porušil potres mesto Napier. Kdor bi

še videti svoj rojstni kraj Betlehem, lepo svojo domovino. Morebiti se ji le posreči, otroka natihoma spraviti v očetovo hišo; saj je zdrav, čvrst in tako lep! — Zastonj, zastonj! Stražar pri mestnih vratih jo je s palico zapodil. Tako jo najdemo vso onemoglo ob Rahelinem grobu.

Truma žensk prihaja sem od mesta. Obložene so z rečmi, ki jih očitvidno nesejo na trg v Jeruzalem. Gobava beračica jim svoj »Lepra, lepra!« naproti zahrešči; one pa, mesto da bi se ji sočutno ognile, odložijo butare ter pobirajo kamenje. Reva popade fanteka ter zbeži z njim proti Jeruzalemu. Le ker so se ženske morale vrniti k svojim košaram, je rešilo nesrečnico kamninja. Tako sta pa mati in sinek vendar, četudi s težavo prišla v svoje staro zavetje, podzemeljsko grobišče v dolini Jozafat.

Zdaj je šlo vse naglo, ker materi sta razpadli v kolenih obe nogi. Umrla je čez nekaj dni. Fantek je zbežal najprej v dolino Gehena, se tam nekaj časa potikal okrog, gledal gor na Sion, potem se pa zgubil proti jugu med pustim skalovjem puščave. Bog te varuj, ti reven, reven otrok!

Pa bo vendarle zdaj že sam našel pot v Betlehem — k očetu?! Saj mu je mati pripovedovala dnevno o njem; tudi njegovo hišo mu je nešteto krat popisala! — — —

2. V Jeruzalemu.

Sveto mesto je še dandanes trdnjava z mogočnim obzidjem, kakor so ga popravili in izpopolnili pred osem sto leti križarji in za njimi turški sultani. Od naše, v e r n e strani, od pomorskega mesta Jafe (Jope) se pride v mesto skozi Jafska vrata; na nasprotni jutranji strani so Štefanova vrata. Dvoje mogočnih vrat je v s e v e r n e m obzidju, istotako jih je dvoje na južni strani. In vsa ta vrata so ponoči zaklenjena. Tako je notranje mesto s cerkvijo Božjega groba, Križevega pota ter premnogimi drugimi svetišči še celo ohranilo svoj starinski značaj; medtem ko se zunaj trdnjave že daleč okrog širijo nove naselbine, se šopirijo hoteli, gostišča, gledališča, kino, bari z vso drugo novodobno navlako, da ne pozabimo omeniti še šol in tovarn.

Pred stanovanjskim poslopjem se nahaja povsod gospodarsko poslopje: šupa za orodje, nadalje pokrito gnojišče, kjer mešajo kompost, ter nekaka klet za shranjevanje murvinega listja, ki ga uporabljajo za krmljenje gosonic-sviloprek. Hlevov na Japonskem nimajo, ker živina tam ne vozi tovorov. Japonci goje največ sviloprejk, ker prinaša kmetovalcu najboljše dohodke. Japonska proizvaja še danes 60% celokupne proizvodnje surove čiste svile, ki je kljub konkurenci umetne svile še zmiraj ohranila svoje visoke cene. Japonski kmet goji v nasadih tudi bambus, ki ga uporablja za gradnjo hiš, plotovja, orodja itd. Na poljih, ki so najskrbneje obdelana, raste soja (fižol Daljnega vzhoda), sladek krompir, melone, fige, pa tudi vinsko trto gojijo v svrhu pridelovanja namiznega grozdja. Kjer zemlja ni za omenjene razstline, posadijo čajevne grmlje.

Japonski kmet brez izjeme zapisuje vse dohodke in izdatke v svoje knjige ter zamore vsakomur dnevno pokazati bilanco svojega posestnega stanja. Knjige vodijo tako vzorito, da tega ne najdemo niti na zapadu. Pri malem kmetu znaša čisti letni dobiček v našem denarju 28.000 Din. Hektar zemlje stane izredno visoko ceno 420.000 Din, to je deseti do tridesetkrat več kot na zapadu. Te visoke cene so posledica pomanjkanja zemlje. Da je japonsko kmetijstvo tako visoko razvito, je pripisovati predvsem moderni ljudski šoli s šestletnim obveznim poukom, nadalje celi vrsti najboljših srednjih in visokih kmetijskih šol. V vsaki vasi imajo občinskega ekonomista, ki je kmetovalcem na razpolago z nasveti in praktičnim razkazovanjem. Japonska vlada izda ogromne svote za pospeševanje kmetijstva. Svoje strokovnjake pošilja vsako leto po vsej Evropi, da študirajo naše izkušnje ter jih doma vzorecjo s svojimi. V kmetijskih knjižnicah nižjih, srednjih in visokih šol se nahajajo skoro vsa glavna dela nemške, angleške, francoske, italijanske kmetijske literature.

Kmetijstvo ima na Japonskem zato prav dobre pogoje, ker skrbi gosto železniško omrežje in pa dobre ceste za to, da spravijo pridelke čim preje na tržišča. V mestih imajo moderne tržnice in hladilne naprave, kjer se prodaja blago prebivalcem sorazmerno po ceni, dota v ogromnih količinah. Poleg tega skrbijo v raznih preizkuševališčih za dobro kakovost pri-

delkov, posebno svile, tako da nihče ne more škodovati slovesu japonskega blaga. Iz vsega tega je razvidno, da bi se tudi mi Slovenci lahko marsičesa naučili od kmetijskih sotrpinov na lepem Japonskem.

St. Peter pri Mariboru. Na zadnji seji okrajnega cestnega odbora se je sklenilo, da se začne z nadaljevanjem cestne zgradbe Nebova—Ložane, in sicer še v teku prihodnjih tednov. No, da bi le ne ostalo samo pri obljubah, kakor se je že večkrat zgodilo. Saj je pa tudi cestna zveza St. Peter—Nebova—Ložane z banovinsko cesto velike gospodarske važnosti kakor tudi za vse kraje zgornjih Slovenskih gor. — Pomanjkanje krme bo občutno. Kmetovalci že sedaj prodajajo odvišno živino ali pa jo koljejo doma, ker cene živini močno padajo. — Suša je že občutno posušila naša polja. Na mnogih krajih že primanjkuje vode, tako da jo morajo voziti od drugod. — Na obletnico smrti nekdanjega šentpeterskega župana Ludvika Fluherja je bila v kapelici Matere božje na Melavskem hribu sveta maša. Ta mična kapelica na prijaznem hribočku, s katerega je lep razgled na Dravsko polje, Pohorje in na Kozjak, bo v prihodnjem letu prenovljena. — Tudi prvi klopotci so se že oglasili, da čuvajo naše gorice pred ptičjim rodom.

Marenberg. Dne 17. julija smo imeli v Marenbergu imeniten pevski obisk. Ljubljanski visokošolci so zapeli v Brudermanovi dvorani precej slovenskih pesmi. Obenem je govoril visokošolec o našem razmerju do nemške narodne manjšine. Opozoril je na krivice, ki se go-dijo Slovincem v Avstriji. Poudaril je, da smo Slovenci bolj pravicoljubni. Držimo se načela: vsakemu svoje. Damo Nemcem, kar jim gre z ozirom na njihovo število, zahtevamo pa tudi za Slovence v Avstriji istih pravic. Njihovo krasno petje nas je tako navdušilo, da želimo, da se prihodnje leto spet povrnejo v naš, narodnostno slabo zavedni kraj. — V mariborski splošni bolnici je umrla na jetiki darežljiva soproga tukajšnjega advokata g. dr. Winterhaltera v starosti 35 let. Pokopana je bila v Ma-

riboru. — V Zgornji Vižingl je umrla 25 letna Antonija Račnik.

Sv. Ana v Slov. goricah. Hranilnica in posojilnica pri Sv. Ani proslavi v nedeljo, dne 7. avgusta tega leta na slovesen način tridesetletnico svojega obstoja s sledečim sporedom: Ob pol 10. uri bo slovesna služba božja za vse žive in rajne zadrugarje. Popoldne ob treh pa bo v Katoliškem prosvetnem domu slovesno zborovanje s slavnostnim govorom g. Ignacija Tirša, revizorja iz Ljubljane in tukajšnjega rojaka. Na sporedu je tudi igra »Oderuštvo in dobrot«. Med odmori igra tamburaški zbor od Sv. Benedikta. Hranilnica in posojilnica je za veliko obmejno župnijo v gospodarskem in narodnem oziru velika dobrot, ker navaja k varčevanju in pomaga v denarni stiski. Vsi prijatelji zadrugištva, pridite ta dan na prijazen hrib Sv. Ane. Odbor.

Negova. Pretekli teden je žalostni glas naših zvonov naznanjal tužno vest, da je umrla gospodinja ugledne Vogrinčeve hiše v Radvenicah. Po mučni bolezni, katero je potrpežljivo prenašala, sprevidena s svetimi zakramenti, je mirno v Gospodu zaspala Roza Vogriniec, stara 62 let. Bila je izredno dobra gospodinja in priljubljena pri vseh, kar je pričal njen veličasten pogreb. Ob odprtem grobu je govoril ganljive besede vlč. gosp. Anton Trstenjak, za kar mu bodi hvala, kakor tudi cerkvenemu pevskemu zboru, ki je pod vodstvom g. Mirka Hajnžiča zapel prelepe žalostinke. Onstran groba naj ji sveti večna luč! Zalujočemu možu in otrokom naše sožalje!

Zavrč. Prihodnjo nedeljo, to je 7. avgusta, se bo obhajala v lepi završki župniji cerkvena slovesnost v počestvenje 40 letnice mašništva tamkajšnjega g. dekana in konzistorijalnega svetnika Antona Podvinski. Slavljencevo dobrotno srce se je izlivalo na vseh službenih mestih lavantinske škofije, kjerkoli je g. jubilan deloval kot kaplan ali kot župnik, zlasti je razgibal v vseh župnijah versko življenje. Vse občine župnije Zavrč, kjer g. jubilan deluje 15 let, so mu že pred leti podelile v znak njegovega vnetega delovanja v dušnem pastirstvu in za gospodarski napredek častno občanstvo. Irvaležni župljani želimo tudi sedaj svojemu dušnemu pastirju, ki je v svoji skromnosti in z ozirom na težavne gospodarske razmere odklonil vsako izvincerkveno pro-

Ulice starega mesta so ozke, večinoma tako ozke, da bi se eden naših vozov komaj skozi pretil; in prav je tako. Ali pa je res prijetnejše v tistih dolgih in širokih ulicah novodobnih mest, kadar po njih brije zimska burja? V jeruzalemskih tesnih, vijugastih ulicah pa se prav kmalu pomiri najhujši vihar. Mesto je naraščalo v teku tisočletij. Še Herod Veliki, tisti, ki je vladal za časa Kristusovega rojstva, mu je na severo-vzhodu pripojil višino Bezeta ter s tem raztegnil daleč tje na sever mestno obzidje. »Herodova vrata« še dandanes spominjajo na to. Tudi »kraj mrtvaških glav« (Kalvarija) je bil za časa Kristusove smrti zunaj obzidja; šele Rimljani so ga mestu pritegnili in s tem tudi na severno-vzhodnem voglu razširili trdnjavo. Dasi pa se je mesto vedno povečevalo, ulice so ostajale večinoma nespremenjene; ohranjale so vsaj svojo smer. Vendar površina mestnega tlaka je sedaj zvišana povprečno za najmanj 5 do 10 metrov. To pa je zopet prišlo tako. Jeruzalem je bil mnogokrat razdejan, razvalin pa niso odstranjevali, ampak kar zravnali so prostor ter nanj stavili nova po-

slopja. Če torej hodimo po Križevi cesti, hodimo prav v isti smeri kakor je Kristus nesel križ, pa mestoma po pet in več metrov više, kakor se je hodilo takrat.

Nadvse zanimivo je zlasti vzhodno obzidje jeruzalemskega mesta nad dolino Jozafat. Tu je stal veličasten judovski tempel z vhomom iz doline, imenovanim »Zlata vrata« (porta aurea). Skozi ta vrata so hodili tudi Kristus in apostoli v tempel; vendar so ta vrata sedaj zazidana. To pa je zopet prišlo tako. Skozi ta vrata je na Cvetno nedeljo v slovesni procesiji prišel Jezus Kristus v tempel. Po njegovi napovedi, da bo Sin človekov enkrat zopet prišel, je krščanska pravljica poslej trdila, da bode ravno skozi ta vrata prišel. Leta 70 po Kr. r. so Rimljani judovski tempel popolnoma razdejali; v 7. stoletju pa so se Mohamedovi privrženci polastili tempelskega prostora ter leta 636 postavili tu svojo prekrasno mošejo Omarjevo. Zvedeli pa so seveda tudi za starokrščansko pravljico o Jezusovem prihodu skozi Zlata vrata.

(Dalje prihodnjič.)

va na Novi Zelandiji, sedi takorekoč na ognjeniku in ta občutek je dostikrat neprijetnejši nego veselje nad zakladi in rodovitnostjo zemlje.

==

Naročite za fante, ki se odpravljajo k vojakom, knjižico:

Moj tovariš.

Molitvenik za mladeniče in še zlasti za vojake.

Cena z ručičo obrezo 16 Din, z zlato obrezo 18 Din. Po pošti 1 Din več.

Tiskarna sv. Cirila Maribor.